

[Anker Jørgensen.]

lang række påtrængende arbejder er blevet udskudt det ene år efter det andet.“

Jeg har godt nok bemærket, at undervisningsministeren fastholder, at det ikke er ministeriet, der hindrer dette, og jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om han også her fra talerstolen vil bekræfte, at det ikke er undervisningsministeriet, der hindrer dette ombygningsarbejde.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg møder ofte spørgsmålet om, efter hvilke regler der tildeles tilladelser til skolebyggeri, og hr. Anker Jørgensen har jo i sit spørgsmål til mig foruden vedrørende København spurgt om reglerne for landet i det hele, og jeg vil gerne have lejlighed til at redegøre for dette.

Grundlaget for fordelingen af tilladelser til folkeskolebyggeriet er indstillinger fra de kommunale myndigheder med hensyn til den rækkefølge, hvori arbejderne ønskes udført. Hvert forår sender vi fra ministeriet en skrivelse til amtsskoleledktionerne, hvor vi indkalder indstillinger vedrørende de forskellige kommuners byggeønsker, og i denne skrivelse er der angivet visse retningslinjer.

Det er bl. a. anført, at amtsskoleledktionen må være opmærksom på, at byggerierne er et led i en udbygning af skolevæsenet, som både ud fra et økonomisk og ud fra et pædagogisk synspunkt er hensigtsmæssig til opfyldelse af de krav, folkeskoleloven stiller. Der må endvidere lægges vægt på, at byggeønskerne indgår i en samlet planlægning, og der tænkes her både på amtet som helhed og på skolevæsenet i kommende storkommuner. Vi anfører udtrykkeligt, at ledktionerne ikke bør medtage byggerier, for hvilke det kan stille sig tvivlsomt, om de på en naturlig måde kan indpasses i den kommende kommunale struktur. Endelig peger vi fra ministeriets side på, at der ved udstedelse af igangsætningstilladelser selvfølgelig vil blive givet fortrinsstilling for arbejder,

som er tilrettelagt med henblik på en rationel og arbejdskraftbesparende gennemførelse. Ganske tilsvarende krav stiller vi til købstadkommuner og omegnskommuner.

Det er vel overflødigt at tilføje, at ministeriet selvfølgelig ikke kan indskrænke sig til blot at ekspedere sagerne i forhold til, hvornår ønskerne oprindelig rent tidsmæssigt er blevet fremsat — det ville give en helt tilfældig udvikling.

Ved fordelingen af igangsætningstilladelser har vi givet førsteprioritet til arbejder, der er nødvendiggjort af stigende børnetal. Her drejer det sig jo simpelt hen om at skaffe husrum til det stadig stigende antal børn. Endvidere har vi givet høj prioritet til byggearbejder i landkommuner med centralskoler til afløsning af små skoler, der ikke kan opfylde de krav, som udviklingen stiller. Sådanne arbejder er jo et helt nødvendigt led i bestræbelserne i disse år for at ligestille landkommuner uddannelsesmæssigt med byerne. Men det er altså — for igen at understrege det — de kommunale myndigheder, der i deres indstilling til ministeriet fastlægger den indbyrdes rækkefølge for de enkelte byggeønsker.

Hvad så specielt angår Københavns kommune, har der jo igennem adskillige år været et faldende børnetal. Der har i ét tilfælde i de senere år været behov for en ny skole i et nyt boligkvarter, Tingbjerg, og den er der selvfølgelig også givet tilladelse til; men i København er det ifølge sagens natur først og fremmest modernisering og udvidelse af ældre skoler, det gælder. I de sidste fire år er der i alt givet Københavns kommune igangsætningstilladelse til 14 byggearbejder til i alt 24 mill. kr. Og jeg kan nævne, at vi ved tildeling til København sidste år på kommunens prioritetsliste er nået ned til arbejder, der f. eks. omfatter indretning af værkstedslokaler og svømmebassiner. Begge dele er særdeles værdifulde foranstaltninger, men med det pres, vi har på folkeskolekvotaen, hvor selv meget påkrævede skolelokaler landet over ikke kan skaffes, må sådanne opgaver